

Fényszaru és a Millennium

Szinte minden magyar település emléket állított valahogyan Szent István királyunk ezer évvel ezelőtti nagy tetteinek, amely során sikerült befogadtatni a magyar nemzetet a keresztény államok – s azon belül is a nyugati kereszténység – nagy családjába. Tény hogy ez a Millennium nem volt olyan mozgalmas és fényűző, mint az 1896-os év ünnepei, de azért országos és helyi szinten is volt nyoma az emlékezni akarásnak. Dacára a szünni nem akaró gáncoskodásnak és fanyalgásnak, valamint közel fél évszázad bolsevik ideológiai “tanításának”. Nem sikerült tehát elfeledtetni a magyar emberekkel Szent Istvánt, a kereszténységet és a Millenniumról való megemlékezést. Nem sikerült “a múltat végképp eltörölni” – és ez a lényeg. Van ahol emlékművet, szobrot avattak, van ahol millenniumi zászló emlékeztet a jeles évfordulóra. Jászfényszaru lakói úgy döntöttek, hogy egy helyi tanulmánykötettel is emléket kívánnak állítani az ezredévenként egyszer sorra kerülő évfordulónak.

A Millennium jegyében, a magyar államiség ezer éves fennállásának tiszteletére jelent meg a “Szállástól a mezővárosig” című tanulmánykötet a Fényszaruiak Baráti Egyesülete kiadásában. A kötet alcíme: Tanulmányok Jászfényszaru és a Jászság múltjáról. A 12 tanulmány közül 5 szűkebben Jászfényszaru múltjával foglalkozik, míg 7 tágabb jászsági témákat dolgoz fel. A zömmel fiatal jászfényszarui és jászsági szerzők munkáiból összeállt kötet a magyar mellett - rövidebb változatban - német nyelven is olvasható, így akár a történelmünk iránt érdeklődő vechtaiak számára is aktuális lehet.

A kötet szerzői múltunk olyan kevésbé ismert darabjaira is rávilágítanak, mint pl. a mindmáig rejtélyes és misztikus Csörsz-árok történetének jászsági összefüggései (Prohászka Péter) vagy Jászfényszaru településnévének eredete (Takács Károly). A Jászság vonatkozásában szinte már természetes hogy több tanulmány is megemlékezik a jász katonák múltbéli szerepvállalásairól. Legyen szó akár IV. Béla osztrák hadjáratairól, ahol a korabeli krónikák még mint kegyetlenségükről hírhedett barbár és vad lovasokról tudósítanak jász és kun csapatok vonatkozásában (Szende László cikke), akár a jász népfelkelők 1849 nyarának Tisza-menti népfelkelésének idején betöltött szerepéről (Süli Attila). Nem maradhatott ki a kötetből a Jászság II. világháborús szerepvállalása sem: “A M. Kir. Honvédség jászsági csapatjai a II. világháborúban” (Babucs Zoltán). A színvonalas tanulmánykötet címdala azért talán valami jobbat érdemelt volna, mint Penczner Pál festőművész 1992-ben készült műve, amely a magyarság szétszórattatását kívánja

megfogalmazni – a szétszórattatás ugyanis kifejezetten nem a magyarságra (és ezen belül a jászokra) vonatkozó sajátosság.

Sebők Balázs